

HALK KÜTÜPHANESİ

Erken gelenler için geç kalmış bir durak
Kâğıdın yanaklarında bir nisan serinliği
Üşüyünce üstüne geceyi örtmüşler
Simsiyah buseler kondurarak dolaşırken
Kim demiş sabah olmaz diye
Bakmışsın gün doğuvermiş

Sabahları kuş sesleri ile uyanıyor kitaplar
Resimli tarih atlaslarıyla
Papirüslerin en ihtişamlı günlerinde
Bir coğrafya atlasında gözleri
Kıyıya paralel uzanan saçlar arasında

Anne sesi gibi yakından geliyor
Köprüler yapmış sanki harflerden
Paslı bir sandalye, üstünde çay kaynayan demlik
Tükenmez kalemlerin can sıkıntısında
İmza yerine parmak basıyor evraklara

Dudaklarında bir hikâyenin tortusu
Masal bölümünde geri gelen kitaplar
Bir günün tozunu alıyor hicaz
Radyonun üstünde dantelden bir örtü
Pencere önünde kumru sesleri

Tozlu sayfalarının arasında
İlk okuyucusundan yeni koparılmış bir çiçek
Sararmış başaklar anıtı belki de
Buğdayın yalnızlığını paylaşmak için
Ekmek yapma teknikleri

Demirbaş kaydı düşülmüş bir masada
Saatli maarif takvimi
Dışarıda kırlangıç fırtınası, aylardan nisan
Bir kalp çizmiş okuyucu üstüne
Hem de kırık bir kalp

Dünya bir halk kütüphanesi
Ödünç alınmış bedenler arasında
Kefenlerle ciltlenmiş binlerce insan
Sürme çekilmiş gözlerde
Alinyazısını çağıran şafaklar
Kan gibi kurumuş mürekkebi
Topraktan raflara
Bir kitap gibi dizilirken
Yeniden yazılacağı günü bekliyor

Mehmet Baş